

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๘ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

จิตวิญญานมันเป็นได้ทุกอย่าง

ปัจจุบันนี้พระกรรมฐานท่านไปเที่ยว ปัจจุบันนี้ะ ท่านก็ไม่รู้อะไร คือท่านไม่สนใจกับอะไร ท่านไปหาภาวนาอย่างเดียว ไปอยู่สองแห่ง พระสององค์ไปด้วยกันไปภาวนา กำหนดไปเท่านั้นคืนเท่านั้นคืน จะมาพบกันที่จุดนั้น มีที่พักอยู่จุดกลาง แล้วก็ออกไปภาวนา ไปหาเสาะภาวนา ท่านไม่รู้เรื่องรู้อะไร ก็ท่านไปภาวนาธรรมดาท่านจะไปสนใจอะไร ไปภาวนาจนได้สามคืนโดดมา อดนี่มาก็เล่าเหตุการณ์ให้ฟัง เปรตอยู่ที่ถ้ำนั้น ท่านไม่รู้แหละเรื่องราวต้นสายปลายเหตุ รู้แต่เหตุการณ์ที่มากระทบท่านอย่างรุนแรงถึงสามคืน ท่านทนได้สามคืน ทนไม่ไหวโดดไปหาเพื่อน เพื่อนไปอีกไปทดลองได้คืนเดียวเปิด นั่นเห็นไหม มันเหมือนกันจะปฏิเสธกันได้อย่างไร ภายในมันก็เหมือนกัน เมื่อไปเจออย่างเดียวกันแล้วมันปฏิเสธไม่ได้

อย่างที่ว่าพระอัญญตรภิกษุท่านไปเฝ้าพระพุทธเจ้า ตอนนั้นธรรมะของท่านชั้นสูงจวนจะหลุดพ้นแล้ว พอดีไปถึงใต้ถุนพระคันธกุฎีฝนกระหน่ำลง ชั้นเฝ้าพระพุทธเจ้าไม่ได้ ท่านก็พิจารณาหยดน้ำที่ตกลงมาจากบนหลังคา ตกมาตั้งเป็นต่อมเป็นฟองขึ้นมาแล้วดับไปๆ ฝนกระทบกันกับข้างล่าง ข้างบน-ข้างล่างน้ำกระทบกัน ท่านก็ดูพิจารณาดูฝนตก ก่อนจะขึ้นไปเฝ้าพระพุทธเจ้าทูลถามปัญหาอะไร ท่านพิจารณาน้ำตั้งขึ้นเป็นต่อมเป็นฟองแล้วดับไปๆ เลยบรรลุธรรมในเวลานั้น พอบรรลุธรรมแล้วกลับเลย นั่นเห็นไหม จะไปทูลถามพระพุทธเจ้าก็ถามเพื่อกิเลสตัวนี้ ตัวมันขวางทาง พอมันเปิดทางโล่งก็เหมือนกัน ท่านเลยกลับไป ไม่ไปทูลถาม คือของอันเดียวกันเมื่อรู้เห็นอย่างเดียวกันแล้วไปถามกันหาอะไร เนะ ก็อย่างนั้นแหละ

อย่างที่ว่านี้ก็เหมือนกัน พระสององค์ท่านไปภาวนาจนได้สามคืนท่านก็กลับมาเล่าเหตุการณ์สู้กันฟัง ท่านไม่รู้เหตุผลต้นปลายอะไร ท่านก็ไปภาวนาธรรมดา แต่มันมีเรื่องของมันอยู่นั้น มันเป็นอีเปรต ไปภาวนาจนได้สามคืนโดดมาแล้วมาให้เพื่อนฝูงฟัง ให้ไปทดลองดูอีก อดนี่ทนได้คืนเดียวเปิดเลย เปรตมันมาทำทุกอย่างให้เห็นชัดๆ นี่ละจิตวิญญานมันเป็นได้ทุกอย่างนั้นละ ให้พากันพิจารณาให้ดี

จิตดวงนี้ไม่เคยสูญ ไม่มีคำว่าสูญ ทุกข์แสนสาหัสก็ยอมรับว่าทุกข์แต่ไม่ยอมสูญ ไม่ยอมสูญยอมสิ้นคือจิตดวงนี้ ถึงที่สุดแล้วก็ไปเป็นธรรมดาไปเลย ตั้งแต่ต้นก็หมุนหมุน หมุนนี้เกิดนั้นตายนั้นอยู่กัน พอถึงที่สุดแล้วพบบันก็ไปเป็นธรรมดาไปเลย ไม่มีสูญ นั่นเป็นอย่างนั้นจิตดวงนี้ สุดท้ายจิตที่บริสุทธิ์นั้นละเป็นธรรมดาไปเลย เวลามันมีดมันก็มีด เวลามันสว่างก็สว่าง สว่างถึงขั้นสุดยอดแล้วก็ไปเป็นธรรมดาไปเลย จิตท่านผู้สิ้นกิเลส

แล้วเป็นธรรมชาติไปเลย เป็นตั้งแต่ท่านยังมีชีวิตอยู่ ท่านก็รู้อยู่ ท่านสิ้นไปแล้วธรรมชาตินี้ไม่เคลื่อนไหวไปไหน ไม่มี คำว่านิพพานเที่ยงคืออันนี้แหละ คือธรรมชาติอันนี้เรียกว่านิพพานเที่ยง นี่จิตไม่สูญเป็นอย่างนั้นละ จนกระทั่งถึงนิพพานแล้วก็เที่ยงเลย ไม่สูญ

พูดถึงเรื่องพระท่านนั่งภาวนาแล้วปรตมากวนท่าน ทนได้สามคืนเปิดมา องค์กรนี้ไปอีกได้คืนเดียวเปิดมา เหมือนกัน ปรตตัวนี้สาเหตุมันก็มีอยู่ ท่านถามเลียบๆ เคียงๆ ชาวบ้านเขา สถานที่นี้มีอะไรต่ออะไรก็ทราบเหตุ ผู้หญิงคนหนึ่งกำลังมีท้องอยู่ แล้วเห็นผลไม้ไปป็นชิ้น ทั้งๆ ที่มีท้องอยู่นั้นตกลงมาตายไปเป็นปรต นั่นละปรตตัวนี้ละที่กวนพระ ท่านสืบถามไปมาแล้วรู้ว่ามีมาอย่างนั้น ท่านประสบเหตุการณ์แล้วหาอุบายถามญาติโยมเลียบๆ เคียงๆ ถามไปท่านก็เลยจับได้ เป็นปรต

นี่ละจิตดวงนี้เป็นอย่างนั้นละฟังเอา เป็นปรตเป็นผี เป็นยักษ์เป็นมาร เป็นสัตว์นรกอเวจี เป็นได้หมดจิตดวงนี้ อำนาจของกรรมดีกรรมชั่วพาให้เป็น ถ้ากรรมดีกรรมชั่วหมดจากใจแล้วเป็นใจที่บริสุทธิ์ ปุญญาปาปพหิณบุคคล เป็นผู้สิ้นบุญและบาป ละหมดแล้ว บุญไม่มีบาปไม่มีในใจ เป็นธรรมชาติล้วนๆ นั่นละเรียกว่าจิตบริสุทธิ์ เกิดจากการซัดฟอก การภาวนาสาคัญมากชำระจิตใจจนผ่องใส ถึงขั้นอัศจรรย์ตัวเองมีนะจิตเราเป็นเองจะให้ว่าอย่างไร อัศจรรย์จิตตัวเอง

บนเขาวัดดอยธรรมเจดีย์ ตอนเช้ามีดตี ๕ ลงไปเดินจงกรม ทางเดินจงกรมเป็นทางดียว จิตมันสว่างไสวเอาเสีย แหม อัศจรรย์ ว่างไปหมดโลกอันนี้ มีแต่ความสว่างไสวจำอยู่ภายในจิต จิตดวงนั้นละจิตที่ดวงมันสว่างไสวจำมันทำให้อัศจรรย์ ก็ไปยืนรำพึงอัศจรรย์ตัวเอง โห จิตเราทำไมอัศจรรย์เอานักหนา ทั้งว่าง จิตดวงนั้นมันจำของมันทั้งๆ ที่ยังไม่สิ้นกิเลสนะ แสดงความอัศจรรย์ อัศจรรย์ตัวเองว่าจิตเราทำไมถึงอัศจรรย์เอานักหนา

สักเดียวพระธรรมก็แสดงขึ้น พออันนี้สงบลง พระธรรมพูดขึ้นเป็นคำๆ นะ พูดขึ้นเหมือนเราพูดสู่กันฟัง พูดอยู่ในจิต ถ้ามีจุดมีต่อมอยู่ที่ไหนนั่นแลคือตัวภพ คือตัวใสๆ ตัวผ่องใสที่ตัวอัศจรรย์นั้นละคือตัวภพ ถ้ามีจุดมีต่อมแห่งผู้รู้อยู่ที่ไหนนั่นแลคือตัวภพ ถ้าหากว่าไปแล้วให้พ่อแม่ครูจารย์ฟังนี่ตอนท่านมีชีวิตอยู่ แต่ที่ท่านล่วงไปแล้ว ถ้าหากว่าเล่าให้ท่านฟังนี้มันจะบรรลู่ในเดี๋ยวนั้นเลยละ พอว่า “กินนั่นแล้วตัวนั้น” ท่านจึงเข้าตรงนั้นปั๊บมันเห็นโทษปั๊บสลัดปั๊วะเดียวไปเลย นั่นเรียกว่าบรรลู่ธรรม

มันติดปัญหาที่วัดดอยธรรมเจดีย์ ไปก็ไปเที่ยวทางนู้นทางไหนลืมแล้ว กลับมาก็กลับมาที่เก่า มาปลงกันที่นั่นละ จุดต่อมอันนั้นปลงกันขาดสะบั้นไปเลย นี่ละจุดต่อม

ผู้รู้ นั่นละคือตัวภพตัวนี้ตัวพาให้ไปเกิด พออันนี้ขาดสะบั้นลงไปแล้วจะเอาอะไรไปเกิด มันก็รู้ อยู่ นั้น เท่านั้นละวันนี้ให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

จากเครือข่ายทั่วประเทศ